

Colecția Cuvinte către tineri

2

Familia creștină, sursă de vindecare a comunității

Pr. DRAGOȘ BĂLINIȘTEANU

DANIELA BĂLINIȘTEANU

DOXOLOGIA

Iași, 2025

Sorina Topliceanu (moderator): *Bună ziua și bun venit la conferința de la Întâlnirea Tinerilor Ortodocși din Moldova! Sunt Sorina Topliceanu și voi modera această conferință. Ne aflăm în amfiteatrul „Mihail Kogălniceanu”, al Facultății de Filosofie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Adresăm mulțumiri domnului rector Liviu George Maha și Senatului Universității pentru disponibilitatea de a susține și de a fi partener al evenimentului. De asemenea, câți dintre voi sunteți liceeni? Sunteți mulți liceeni? Ridicați mâna! Și ceilalți sunteți studenți, da? Cei care sunteți liceeni aveți invitația din partea partenerului nostru de a vă înscrie la una sau mai multe dintre cele 15 facultăți ale Universității „Alexandru Ioan Cuza”.*

Avem bucuria să fim împreună cu părintele Dragoș și cu doamna Daniela Bălinișteanu, care vor susține conferința cu tema „Familia creștină – sursă de vindecare a comunității”. Împreună slujesc

în comunitatea din parohia „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din comuna Tomești, iar părintele coordonează din acest an Centrul de Consiliere și Tratare a persoanelor afectate de adicții „Sfânta Parascheva” din cadrul Protopopiatului Iași II.

Părintele a activat timp de 10 ani în departamentul Pro Vita din cadrul Sectorului de Misiune al Arhiepiscopiei Iașilor. Părintele Dragoș și doamna Daniela au împreună șapte copii, dintre care unul este înger în cer. Alături de cei mici au trăit bucurii și provocări care rezonază profund cu experiențele noastre. Cu inimă plină de compasiune, ei ne vor împărtăși din experiența lor, arătându-ne că familia poate fi un adevărat leac pentru rănila sufletului și o sursă inepuizabilă de nădejde.

În cea de a doua parte a conferinței veți avea posibilitatea de a adresa întrebări, fie prin bilețele pe care le vor distribui voluntarii, fie direct, pentru cei mai curajoși. Părinte, doamnă preoteasă, mulțumim că ați acceptat și sperăm să fie un timp cu folos!

Pr. Dragoș Bălinișteanu (conferențiar):

Mulțumim frumos pentru gândul de început și pentru invitația de a fi aici! O bucurie și o provocare în același timp. Avem emoții, să știți că nu suntem de tablă, încercăm să fim câteodată, dar nu ne iese. Emoțiile sunt firești și îmi aduc acum aminte un cuvânt, cred că de la părintele Stăniloae, care spune că nu poți să crezi cu adevărat în Dumnezeu sau nu poți să te apropii de El dacă nu te minunezi de lucrurile Lui, adică, cu alte cuvinte, dacă nu ai această parte sensibilă care te face să te minunezi de ceea ce se întâmplă în jurul tău.

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru că suntem împreună, pentru că am acceptat provocarea pentru a încerca să punem un reflector sau să oferim un anumit unghi din care să privim tema generală a întâlnirii voastre, temă prin care încercați să aflați cum să deveniți o prezență

vindecătoare sau ce ar putea fiecare dintre noi să facă pentru a-l vindeca pe cel de lângă noi. Cred că e frumoasă această temă și modul din care este privită, pentru că de cele mai multe ori încercăm noi să fim vindecați. Noi suntem cei care strigăm după ajutor și spunem că avem nevoie să fim vindecați. Avem nevoie de atenția celorlalți, avem nevoie de respectul celorlalți, avem nevoie de iubirea celorlalți din jurul nostru. Dar cheia și lucrurile se întâmplă bine și merg spre bine atunci când încercăm și reușim să schimbăm sensul, adică acela de a încerca noi să devenim prezență vindecătoare pentru ceilalți.

Intervenția noastră de astăzi va fi doar un gând, două gânduri. Încercăm să restrângem sau, de fapt, să atragem puțin atenția voastră și a noastră, a tuturor, asupra faptului că nu numai personal, ca prezențe individuale, putem să-i vindecăm pe ceilalți. Nu numai ca ins, ca individ suntem prezenți în ceea ce fac ceilalți, în ceea ce sunt ceilalți, și nu numai ca indivizi avem nevoie

să fim vindecați, ci și ca familie. Am adus subiectul acesta al familiei în discuție pentru că voi sunteți încă tineri, sunteți plini de bucurie, de entuziasm, de asta sunteți aici. Dar, în același timp, vă pregătiți, chiar dacă poate unii dintre voi nu vă gândiți la lucrurile acestea, le realizați, sau poate nu, dar încet-încet începeți să vă pregătiți pentru viața de familie. Dacă nu v-ați gândit prea serios la lucrul acesta, poate ar fi bine să vă aruncați gândul din când în când la acest subiect.

Pentru un job, de exemplu, ne pregătim extraordinar de mult. Câțiva ani. Facem facultatea, poate și un masterat, după aceea unii dau și la doctorat, mai facem cursuri de specializare, ne consumăm foarte mult timp și energie, și este bine, pentru un job, pentru o meserie în care o să activăm ca adulți. Marea meserie va ocupa o parte din viața noastră, cel puțin până va veni momentul retragerii, a pensionării. Și

doar câteva ore limitate pe zi, o să lucrăm 6 ore, 8 ore, 12 ore, dar va fi un timp limitat.

În același timp, pentru familie ne pregătim poate puțin mai greu. O familie în care o să fim și ne dorim să o avem tot timpul, adică tot restul vieții noastre, atât cât îngăduie Dumnezeu și pentru tot timpul zilei, 24 din 24. Câți ani oare ne pregătim? Nu facem nici facultăți, nu facem nici masterate, nici alte pregătiri, ci încercăm, așa cum am spus mai devreme, poate conștient, poate inconștient sau subconștient, încercăm să ne pregătim cât se poate și pentru acest subiect al vieții noastre și ar fi bine să ne aplecăm cu cât mai multă atenție spre el.

Cred că unul dintre lucrurile importante atunci când ne pregătim pentru viața de familie este să fim conștienți că intrăm nu într-un contract, nu într-o rutină a zilei, ci intrăm într-o taină pe care Dumnezeu ne-o oferă. Este o taină. De ce spunem taină? Taina înseamnă secret, mister, nu? Și atunci care este tot misterul aici? Că doi